

ISKRICE

VSEBINA

- Uvodnik 3
- Modre misli ... 5
- Ustvarjalne niti 12
- Poročevalski izzivi 64
- Hura, počitnice! 83

Iskrice so glasilo OŠ Adama Bohoriča Brestanica

Besedila: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica

Naslovnica: učenci novinarskega krožka

Mentorica novinarskega krožka: Milena Žičkar Petan

Šolsko leto je dokončno mimo. Modrejši smo, zrelejši, več vemo in več znamo. Pokazali smo svoje potrpljenje ob naporih in vztrajnost ob reševanju problemov. Stali smo na odrih, sedeli v klopih, tekmovali na stezah in se dokazovali na igriščih. Stiskali smo pesti za dobre ocene, v skrbeh pogledovali k sošolcu, ali mu bo uspelo, z veseljem staršem govorili o doživetjih.

Vse to in še mnogo več. Vsako leto isto. A vendar vsako leto znova in drugače.

Tako se dogaja učencem in učiteljem. Delčke doživetega so naši šolski novinarji skušali ujeti v besede, v fotografije in jih za hip zadržati. Bilo jih je veliko. Veliko pomembnih. Nismo pa bili povsod. In še več tega je ostalo le v naših srcih.

Mladim literatom misli ne dajo miru. Ustvarjajo, napletajo, zapletajo, postavljajo rime in kitice, pišejo odstavke in zbirajo besede. Oblikujejo misli, prelivajo jih na papir, pišejo, brišejo in popravljajo in berejo. Ko domislijo, dajo v branje še nam. In nas tako bogatijo.

Naši mali nadebudneži pa ves čas v žaru rasti opazujejo starše in stare starše, pletejo misli o prihodnosti, jih polagajo pred noge učiteljicam in vzgojiteljici. One pa domislice dajejo v svet.

Za letošnje šolsko glasilo so zaslužni sedmošolci Maja, Nika, Gal in Erazem. Ti so vztrajali od začetka do konca. Pisali so, fotografirali, se pogovarjali in na koncu oblikovali. Občasno so sodelovali tudi devetošolec Miha, osmošolka Ema in šestošolke Maruša, Nika in Lea. Strokovno so sodelujoče usmerjale mentorica literarnega krožka Vera Kustec in razredničarke. Pri oblikovanju je svetovala Marjanca Penič.

S skupnimi močmi smo glasilo zložili in ga predajamo v branje. Hvala vsem, ki ste z nami rastle.

Milena Žičkar Petan, mentorica novinarskega krožka

Spoštovane učenke, učenci, sodelavci!

Pouk v šolskem letu 2013/2014 se počasi izteka. Leto je bilo pestro in razgibano, zapolnjeno z različnimi dejavnostmi, tekmovanji in projekti. Prepričana sem, da ste uspeli uresničiti cilje, ki ste si jih načrtali na začetku šolskega leta, da ste se s pomočjo učiteljev naučili veliko novega, pridobili nova znanja in nove izkušnje.

Čestitam vam za vse dosežke in uspehe, predvsem pa za pridobljeno znanje.

Zahvaljujem se tudi strokovnim delavcem, ki predano opravljajo svoje poslanstvo in prenašajo na mlade svoje znanje, izkušnje in vrednote. Zahvaljujem se tudi hišniku, kuharicam, administrativni in računovodski delavki, čistilkam in vsem drugim, ki ustvarjajo pogoje za nemoten potek šolskega dela.

Vam, učenke in učenci, želim vesele in sproščene počitnice z veliko igre, zabave in druženja z družinskimi člani, vrstniki, prijatelji. V šolo se vrnite spočiti, zadovoljni in trdno odločeni za resno in odgovorno delo tudi v naslednjem šolskem letu.

Ravnateljica Martina Ivačič

MALE DOMISLICE IZ PRVEGA RAZREDA

hitra elektrarna - termoelektrarna
češek, česalnik za lase - glavnik
šivankarka - igla
iz rova v rov - iz roda v rod
strelovodja - strojevodja
tekoči trak - odsevník za na roko
letalofon - metalofon
ljubenica - lubenica
balerina - palerinak
kmetijska vedeževalka - kmetijska svetovalka
hramburger - hamburger
sredine - sardine
šlišnica - knjižnica
trgoviničar - trgovec
modrinski zob - modrostni zob
balkončniki - kočniki
luknjar - kondukteur
slivana - drevo sliva

Kdo igra na klavir?
klavirjovist
klavirc
klavirka
špilanik

prebudna ura - digitalna ura
glasovna ura - budilka

MOJ HOBI JE, MOJ POKLIC BO ... v 3. razredu

Moj hobi je kolesarjenje. Kolesarim v prostem času. Najraje pa poleti s sestro.

Ko bom velika, bom vzgojiteljica. V vrtcu bom previjala otroke. Delala bom pri otrocih starih od enega do treh let.

Maja Vertovšek

Moj hobi je kolesarjenje. Kolesarka sem zato, ker se rada vozim. Peljem se do mostu pri Krškem. Srečam veliko ljudi. Ko se vozim, vidim tudi ribiče.

Ko bom velika, želim postati učiteljica. Učila bi otroke. Ta poklic mi je zanimiv. Rada bi pomagala otrokom pri učenju.

Jasmina Hotić

Moj hobi je ribištvo. Ribe rad lovim, ker mi je to zabavno. Za ribolov sem se navdušil, ko sem opazoval druge ribiče.

Po poklicu bom šofer tovornjaka. Navdušil sem se, ker sem opazoval očeta pri tem delu. Rad se vozim s tovornjakom.

Nejc Košar

Moj hobi je nogomet. Najbolj mi je všeč, ko dam gol. Rad sem v ekipi z Jakom in Urbanom.

Ko bom velik, bom policist. Zelo mi je všeč uniforma. Takrat bom vedno šel pomagat ljudem. Imel bom pištolo, uporabljal jo bom le v nujnih primerih. Pištola se uporablja le za obrambo.

Domen Mirt

Moj hobi je šah, všeč mi je zato, ker rad zmagujem. Želim postati svetovni prvak. Najprej bom postal učitelj šaha. Rad bi osvojil pokal v šahiranju.

Gašper Ružič

Rada bi postala bolničarka. Všeč mi je kuhanje, pospravljanje posode, čiščenje sob in rada sem med ljudmi, pa čeprav imajo poškodbe. Nekateri starejši ljudje bivajo v domovih za ostarele in tam igrajo na glasbila ali se igrajo družabne igre. Enkrat sem bila z mamico v njeni službi, tako sem spoznala ta poklic. Takrat mi je mami dala plišasto zebro, bila sem zelo navdušena.

Klara Hriberšek

V prostem času rada igram šah in rišem. Vsak večer z atijem igrava šah. Popoldan s sestrico riševa. V prostem času pišem tudi kratke zgodbe. Zgodbe so mi všeč, ker v njih nastopajo osebe, ki niso resnične. Šah mi je všeč zato, ker je pri igranju treba razmišljati.

Všeč mi je friziranje, zato bi rada postala frizerka. Iz las rada pletem kite in friziram domače. To je zame zanimiv poklic.

Ana Sluga

Ko bom velik, bom delal v Vipapu. Tam delajo papir. Delajo po 8 ur na dan in sicer dopoldan, popoldan ali pa ponoči. Tam je zelo veliko ljudi in je hrupno.

Marko Mlakar

Moj poklic bo prodajalec. Prodajal bom bombone, kakav, kavo in pivo. Ubogal bom šefa ali šefico.

David Gošek

Kot hobi me zanima nogomet. Rad igram v dobri ekipi, da lahko damo gol.

Po poklicu bom gozdar, ker sem rad v naravi.

Goran Župevc

SKUPNO BRANJE PRI NAS DOMA

Zvečer smo brali zgodbo Trije prašički. Mami je likala, ati je bral, jaz in brat pa sva poslušala. Všeč mi je bilo, ko si je ati izmišljeval imena za prašičke. Najbolj pa mi je bilo zanimivo, ko je bral, da je volk šel skozi dimnik in padel v kotel z vrelo vodo.

Nejc Košar, 3. a

INTERVJU Z MOJIM DEDKOM - IGRE NEKOČ

Ana: Katere igre ste se igrali kot otroci?

Dedek: Ko sem bil še otrok, smo se igrali igre stranišče, potapljanje ladjic in igro lažnivec.

Ana: Kako ste se igrali stranišče?

Dedek: Po mizi smo razdelili karte in na njih postavili hišico iz kart. Potem smo vlekli karte izpod hišice. Tisti, ki se mu je hišica podrla, je padel v stranišče in s tem se je igra končala.

Ana: Kako pa ste se igrali potapljanje ladjic?

Dedek: Na list smo narisali dve mreži. Eno svojo in eno igralčevo. Ob strani smo napisali črke in številke. Na svojo smo narisali ladje, na drugo pa zadetke, ki smo jih zadeli. Zmagal je tisti, ki je igralcu potopil vse ladje.

Ana: Kako pa je potekala igra lažnivec?

Dedek: Igralci so si razdelili karte. Eden igralec je obrnjeno karto položil na mizo, tako se ni videlo, katera karta je in rekel npr.: »Kara as.« Potem je naslednji igralec dal karto na kup in tudi rekel: »Kara as.« In tako smo nadaljevali igro. Če je bil igralec prepričan, da je predhodnik lagal, je karto obrnil in pogledal. Če je bila karta prava, je moral vzeti cel kup. Če pa je bila karta napačna, je kup vzela tisti, ki se je zadnji zlagal.

Ana Sluga, 3. a

INTERVJU Z BABICO O OTROŠTVU

Marko: Babica, kaj si delala, ko si bila majhna?

Babica: Ko se bila majhna, sem morala veliko pomagati staršem. Najraje sem šla na pašnik. Pasla sem krave in dve ovci.

Marko: Kaj si počela na pašniku?

Babica: Na pašniku sem se igrala s sukancem in gumbom. Sukanec napelješ v gumb, ga navežeš in vrtiliš.

Marko: Kaj sta se igrali s sestro?

Babica: S sestro sva se večkrat igrali človek ne jezi se. Na papir sva si narisali kroge. Mamici sva vzeli fižolčke, da sva imeli figure.

Marko Mlakar, 3. a

STARE IGRE

Marjanca

To je igra iz 19. stoletja. Igra se s fižolčki ali kamenčki. Število igralcev je neomejeno. Potrebujemo vrtalko marjanco, na njej so polja z znaki in besedilom: vzemi enega, vzemi dva, vzemi vse, daj enega, daj dva, dajo vsi. Vsak igralec mora imeti deset fižolčkov ali kamenčkov. Na sredini mize je blagajna, kjer si izmenjujejo fižolčke po določenih pravilih.

Potek igre: prvi igralec zavrti marjanco, kar mu piše na polju, to naredi, potem marjanco zavrti naslednji igralec; ko igralec izgubi vse fižolčke, je zanj igra končana, ostali igrajo dalje, kdor ima na koncu največ fižolčkov ali je ostal v igri, je zmagovalec.

Po pripovedovanju babice zapisal Urban Bračun, 3. a

Ustvarjalne niti

ČAROBEN MEČ

Za devetimi gorami je živel princ. Imel je čaroben meč. Ni vedel, da je čarobni. Nekoč je šel v gozd in srečal čarovnico. Zaprla ga je v ječo. Po sedmih dneh je ugotovil, da je njegov meč čarobni. Rešil se je in ubil čarovnico. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Gašper Colarič, Anej Gorenc, 2. a

ČAROBEN KOVANEC

Nekoč je živel Leon, ki je imel čaroben kovanec. Vedno, ko si ga vrgel v zrak in ujel, si bil bogat. Ponoči je prišla čarovnica in vzela kovanec. Leon se je zbudil in videl, da kovanca ni več. Prišel je ven in videl čarovnico, ki je vrgla v zrak kovanec, ki je padel dol. Leon je hitro vzel kovanec in ga vrgel gor ter ga ujel. Čarovnico so zasuli kovanci in ni se mogla premakniti, zato je od lakote umrla. Leon je srečno živel do konca svojih dni.

Luka Kolenc, 2. a

Zima

Zima je prekrila svet,
svet je bel kot velik cvet.
Sonce vzhaja v beli dan,
dan se krajša, ker je zaspan.

Marko Mlakar, Jasmina Hotić, 3. a

Domen Mirt, 3. a

Pes

Imela psa sem belega,
na sprehod sem z njim odšla.
Srečala sva strička dva,
ki vesela sta bila.
Hitro mimo sva švignila,
lačna pete dvignila,
pes je stekel v kokošnjak
in ukradel rumenjaka.

Ana Sluga, 3. a

VELIKO IN MALO

V veliki šoli živijo in se učijo veliki in mali otroci ...

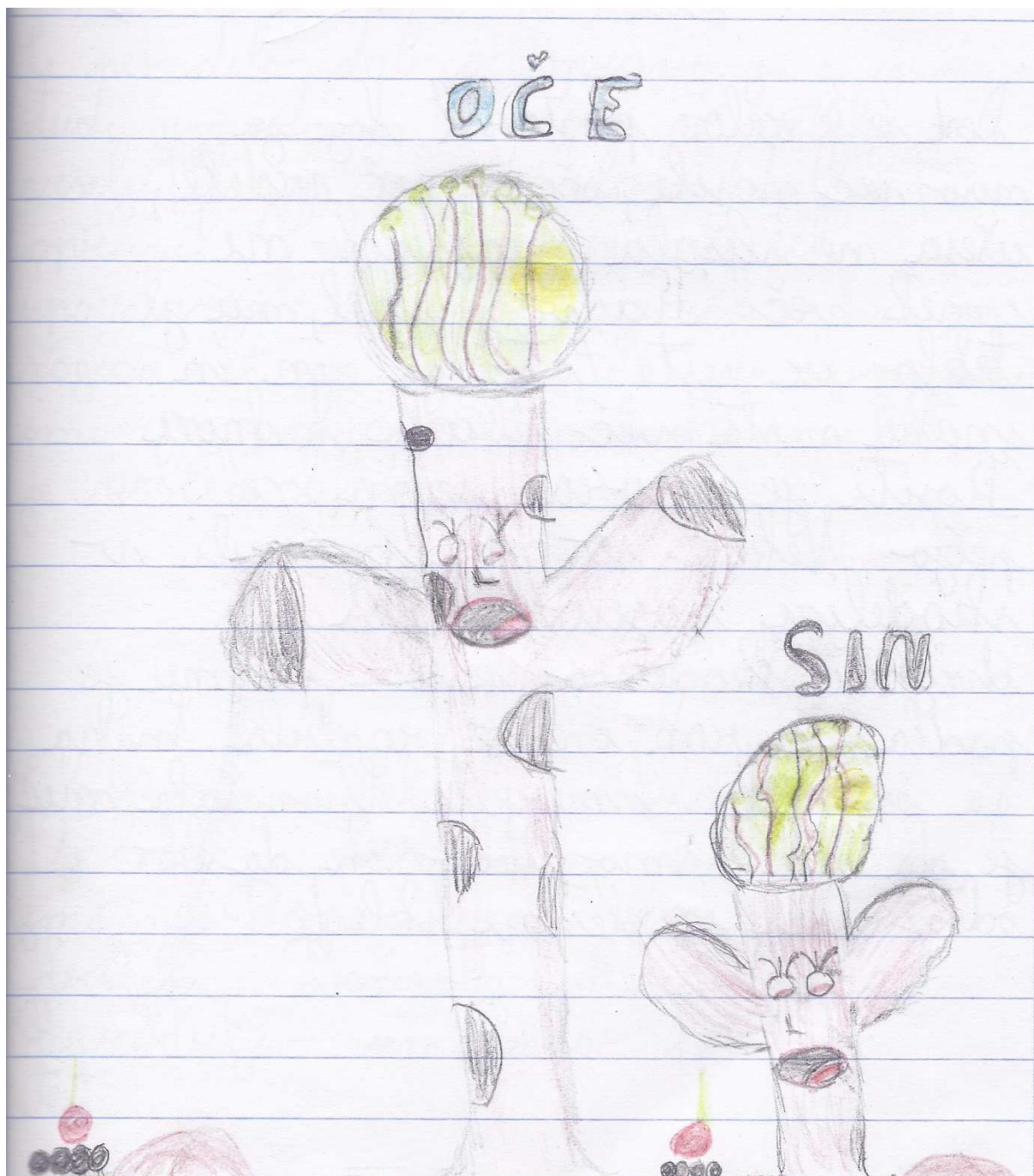
Tam je učenje največja zabava.

A zabava je zdrava, ob njej se sprostimo.

Z veseljem se učimo,
veliko znanja dobimo,
malo pustimo ga v šolskih klopeh,
veliko ga ujamemo v svoje dlani,

da z nami v svet drvi.

Matic Seher, 4. a

Domen Mirt, 3. a

NAŠE BABICE

Babica, ti si vedno vesela,
nikoli še nisi ponorela.
Vsak dan dobre volje si,
tudi če te kaj skrbi.
Rada te imam zelo,
vedno ob tebi mi je lepo.

Stella Resnik, 4. a

Ti si stara mama,
ki mi vedno ustreže,
zato se mi vsa jeza poleže.
Me vedno varuje,
če me ati kaznuje.
Se vedno zbudi,
če me kaj teži.

Luka Zupanc, 4. a

Babi, ti si moj dragulj,
ker si vedno kot metulj.
Tvoje »kremšnite« so slastne,
prav tako so tudi krasne.
Rada te imam zelo in
pri tebi mi je lepo.

Saša Radej, 4. a

MOJA SLOVENIJA

Svet je poln čudes,
a meni je všeč Slovenija, prav res.

Vem, da ni velika,
a zanimiva je njena oblika,
da te kar k njej mika.

Od alpskih višin do panonskih nižin
se skriva prav veliko veličin.

Na primer, s slovenskih gora
se vidi skoraj pol sveta.

Ali pa Panonska nižina,
kjer je velika ravnina.

Z dinarsko-kraškega sveta
se pride do slovenskega morja.

Kot sem že rekla:
čeprav je Slovenija majhna domovina,
smo vsi v njej kot ena velika družina.

Anja Pirc, 5. a

Janez Kodrič, 1. a

ČUDEŽEN PES

Nekoč je živela v revni koči deklica Zalika, ki je imela samo mamo, oče ji je že davno umrl. Mama je morala vsak dan hoditi na delo, da je zaslužila denar za hrano. Nekega dne, ko je bila Zalika sama doma, je šla v gozd po drva. Ko je dvignila veliko, suho vejo, je zaslišala zvonek glas. Zagledala je drobno vilo, ki se ji je zahvalila, ker jo je rešila težke veje. Dala ji je en dan časa, da razmisli, kaj si želi. Cel dan je razmišljala, kaj si najbolj želi. Naslednji dan je šla v gozd, kjer je spet zagledala vilo. Povedala ji je, da si želi večjo in lepšo hišo, vsak dan dovolj hrane in čudežnega psa, ki se lahko spreminja po njenih željah. Vse, kar si je zaželela, je tudi dobila. Zalika, mama in čudežni pes so živeli srečno, dokler jih nekega dne niso napadli razbojniki. Zalika je ukazala psu, naj se spremeni v močnega moža, ki bo premagal te razbojnike. In res, pes se je spremenil v moža in pregnal razbojnike čez sedem gora in sedem voda. Zlobna čarovnica, ki je vse to pripravila, je to videla in oživila še devet dreves, ki so spet napadli Zaliko, mamo in psa. Zalika je ukazala psu, naj se spremeni v drvarja, ki bo zažgal vsa drevesa. Ko je drvar požgal vsa drevesa, je Zalika na nebu zagledala hudobno čarovnico. Zažvižgala je psu, naj se spremeni v dobro, močno čarovnico. Ta spremenjeni pes je sedel na metlo in poletel v boj. Pes je bil močnejši in z enim urokom spremenil hudobno čarovnico v suho listje. Zapihal je veter in suho listje odpihnil daleč pod nebo. Pes je poletel k Zaliki. Skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Saša Radej, 4. a

Lea Lebar, 1. a

Klemen Bohorč, 1. a

HURA, V VODI VARNOST NAJ VELJA!

Manca in Jakob sta zelo dobra prijatelja, ampak to zimo, pomlad, poletje in jesen sta imela težave z vodo.

Pa začnimo kar pri zimi. Nekega popoldneva sta se odpravila drsat na sosednji ribnik. Oblekla sta si kombinezone ter vzela drsalke. Počasi sta stopala na led. Sploh nista opazila, da na njiju preži velika nevarnost zaradi pretankega ledu. Nekaj pa je počilo. Jakob se je zelo ustrašil in padel v hudo mrzel ribnik. Manca se mu je počasi približala in ga potegnila ven.

Spomladi pa tudi nista imela sreče. Odpravila sta se veslat po sosednji reki Krki. Imeli so delavnice veslanja. Med počitkom na čolnu pa ju je odnesel tok. Peljala sta se in razmišljala, kaj bi storila. Ampak mislim, da prepozno. Zagledala sta kar velike brzice. Še sreča, da sta imela na sebi rešilna jopiča. Trdo sta se prijela in prestala padec. Kmalu so prišli učitelji in ju rešili.

Podobne prigode zaradi neprevidnosti so se jima pripetile tudi poleti in jeseni. Odločila sta se, da bosta ob vodi in v vodi bolj previdna. Hkrati pa sta ugotovila, kako je lahko voda nevarna.

Maruša Bračun, 6. a

BUM-TRESK

Mi po ledu smo skakali
in se ristanc tam igrali,
a nekaj se zgodilo je:
bum-tresk in led se udre.

Če tebi se to zgodi,
ti zdaj povemo mi,
kaj boš storil ti.

Roke takoj razpri in zaklič: »Na pomoč!«

Tvoj rešitelj palico ti bo podal
in na ledu bo ležal,
potem te ven potegnil bo
in vse bo spet lepo.

Lana Radej, 6. a

Matija Strgar Kunej, 1. a

POČITNICE

Zimske počitnice so mi dobro dele, saj sem potreboval počitek.

Dogajalo se je veliko zanimivih stvari, ki so mi bile zelo všeč. Lepo pa je bilo, ker je bilo tudi nekaj sončnih dni. S sestro sva šla velikokrat na sprehod s psi, igrala košarko in ta počitniški čas izkoristila za druženje in pogovor. Proti koncu tedna sem odšel na počitnice k bratrancu, ki študira v Ljubljani. V petek, ko se je vrnil domov, sem ga pričakal na železniški postaji v Brestanici in mu pripravil presenečenje, potem pa smo skupaj z njegovo družino uživali v lepem vikendu. V nedeljo sem se vrnil domov in naša družina je preživela še en nepozaben dan.

Te počitnice so bile zame zelo lepe in nič ne bi bilo narobe, če bi se še za kakšen dan ali dva podaljšale.

Jani Mirt, 6. a

Matija Strgar Kunej, 1. a

POČITNICE - PODAJANKA

Veliko stvari smo počeli med počitnicami. Z družino smo se odpravili na morje. Skakali smo s pomola in veliko plavali. **Šli v hribe in hodili.** Se zabavali s prijatelji in družino. In še ... Vozili s čolnom in uživali s svojimi najdražjimi. **UŽIVALI NA BAZENU S PRIJATELJI IN DRUŽINO.** Velikokrat smo igrali tudi družabne igre. **Počitnice so bile zelo zanimive. Celo v Novo mesto smo se odpeljali, saj je tam kino.** Veliko stvari smo počeli. **Vendar so počitnice vseeno prehitro minile. Kar preveč zabavno je bilo.** Nekateri smo bili v koloniji. In tam spletli nova prijateljstva in ljubezen. *Ampak v šolo smo spet nazaj prišli. Počitnice so prehitro minile, a je bilo zabavno. Sedaj v šoli sedimo, da se kaj novega naučimo.*

učenci 7. a

Matija Strgar Kunej, 1. a

FILM

V filmu vse mogoče je,
polna glava je fantastike.
Naj bo komedija, akcija ali drama,
vse to je prava zabava.

V komediji klovni so,
v akciji pištole pokajo,
v drami solze tečejo,
v oddaji možgani se utrudijo.

V kinu radi smo
in filme gledamo.
Tudi če zunaj sončno je,
rajši pred televizijo zadržimo se.

Če neprimerni filmi so,
mame nam tečnarijo.
»Mama pusti me,
naj gledam filme te.«

Slika, glasba na ekranu se vrti,
pridi se zabavat ti!

Gal Zakšek in Erazem Brinovec, 7. a

Matija Strgar Kunej, 1. a

DAN V KNJIŽNICI

Četrtek je napočil
in v knjižnico smo šli,
knjig pa nismo brali,
ampak jih sam' gledali.

Dalmatin, Bohorič in drugi vsi
so nam glave polnili.

V kapucinsko knjižnico smo odpravili se,
tam od starosti se vse prašilo je.

Po spletu iskali knjige smo,
pri tem pa se zabavali zelo.

Na koncu v dar knjigo smo dobili
in se je zelo razveselili.

Robin, Nika, Katja, Tjaša, 7. a

Neja Pirc, 1. a

KAJ MI JE POVEDAL MALI PRINC?

Knjiga razkriva resnico, ki se je skrila v času. Resnico, ki jo vedno pozabimo in prikrivamo. To, da smo ljudje izgubljeni in kar naprej hitimo, se ne ustavljamo, da bi spoznali. Besede, ki jih govorimo, so brez pomena, saj ne čutimo tistega, kar govorimo. Človeka sodimo po zunanosti in premoženju. Mali princ je bil drugačen. Vedel je, kaj je prava ljubezen in prijateljstvo. In mislim, da je prav, da se začnemo ravnati po njegovem načelu ter začnemo gledati s srcem.

Maja Vodopivec, 9. a

Nejc Kožuh, 1. a

MI SMO PRIJATELJI

Želim si, da živeli bi brez gorja in brez skrbi,
da bi radi se imeli in bi srečno zapeli.

Po svetu veselo bi hodili in nasmeh delili.

Kakšnega prejmi tudi ti,

saj smo vsi prijatelji.

Prijateljstvo naše naj velja

do konca sveta.

mladi literati ob valentinovem

Tinkara Umek, 1. a

JABOLČNI SOK

Najprej jabolka utrgaš z veseljem,
daš jim ljubezen, prežeto s hrepenenjem.

Jabolka tako lepo zardijo,
kot da ljubezen na lice dobijo.

Potem jih damo v posodo,
kjer čakajo na svojo usodo.
Jaz si tako močno ta sok želim,
da jim usodo takoj spremenim.

Eno jabolko pojem,
druge pustim.
Hitro po prešo grem,
jih razrežem in ožamem
in iz njih božanski sok dobim.

Pijem ga počasi,
da ga je dovolj še za vse na vasi,
včasih pa ga še v mesto peljem,
tam me vsi hvalijo, kako ga meljem.

Ampak zdaj, ojoj,
zmanjkalo ga je,
zato naredimo ga skupaj t'le!

Lara Zupanc, Anamarie Vodopivc, Lea Bizjak, Neža Škoda, 8. a

Tinkara Umek, 1. a

JABOLKO PO PREŠERNOVO

Jabolko, o, jabolko,
o, dragi sad domači!
Kako so tvoje obline lepe
in tvoj vonj dišeči,
kot po domači, čisti sreči!

Pojedel te bom, o, jabolko,
ti, slastno rdeče!
Tako polno življenja,
tako, o, tako hrepeneče.

K ustom te nesem, o, jabolko.
Že čutim, kako te prežvekujem
in, o, otroke s tabo osrečujem.

Posadil tvoje peške bom, o, jabolko
in zrasle bodo tvoje mlade jablane, o, jablane.

Jabolko, o, jabolko veselo, debelo, rdeče ...

Lara Zupanc, Neža Škoda, Lea Bizjak, Anamarie Vodopivec, 8. a

Ana Sluga, 3. a

1. Kaj je na vrhu jabolka?
2. Kje rastejo jabolka?
3. Drugo ime za jabolčni zavitek?
4. Kaj raste na jablani?
5. Kaj je okoli mesa od jabolka?
6. Kaj je tudi okusna topla jabolčna pijača?
7. Naravna spojina z kristalno zgradbo?
8. Posušena narezana jabolka?
9. Kaj je v sredini jabolka?
10. Kaj uporabljamo pri solati?
11. Vloženo sadje za ozimnico?
12. Kdaj so jabolka zrela?

1.

--	--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--	--	--	--

5.

--	--	--	--	--	--

6.

--	--	--

7.

--	--	--	--	--	--	--	--

8.

--	--	--	--	--	--

9.

--	--	--	--	--

10.

--	--	--

11.

--	--	--	--	--	--

12.

--	--	--	--	--	--

Geslo: _____

Taja Vovk, 5. a

GESLO:

vrstina umoz 5. a

O	K	L	O	B	A	J	A	Č	N	N	V
S	O	D	A	Z	A	T	B	A	V	E	I
I	Š	M	I	N	E	R	A	L	I	S	T
K	A	J	N	V	O	D	A	S	J	E	A
I	R	B	Č	O	P	E	C	E	L	J	M
N	A	O	Š	P	I	Č	K	A	H	A	I
Č	K	B	Š	V	T	A	E	L	R	B	N
L	Ž	O	L	N	A	N	P	E	K	L	J
O	E	V	M	A	J	E	U	S	Č	A	M
B	D	E	R	P	Č	A	L	T	R	N	U
A	A	C	A	K	O	V	O	E	V	A	H
J	S	O	A	K	E	T	I	V	A	Z	A

jabolčnik
jeseň
pecelj
luster
jabolko
krošnja
jablana
olupek
sadež
čaj
cvet

kis
vitamini
kompot
rešica
izolna
kohlj
sadovnjak
kozara
minerali
pita
navitek

bobovec
spička
sad
list
muha
in
pečka

Kristina Umek, 5. a

Spet prišla je k nam jesen,
vsa v škrlat odeta,
listje pada že z dreves,
zima se obeta.

Vsa narava šla bo spat,
da se bo spočila,
in ko pride spet pomlad,
znova bo rodila!

Jabolko rdeče, hej!
Kje si zraslo, mi povej?
Tam na jablani košati,
me je božal sonček zlati.
Zdaj me pa nikar ne glej!
Umij me dobro in pojej!

David Gošek, 3. a

ŠE ENA O JABOLKU

Ko zjutraj se zbudim,
si jabolko zaželim,
z užitkom ga pojem
in vesel v šolo grem.

Vem, da jabolka so dobra za zobe
in to cel svet ve,
čeprav raje hruške jem,
o jabolkih veliko vem.

Najraje jem jabolčno pito,
ob kateri se malo zredim,
potem pa dvignem svojo »rito«
in par kil zgubim.

Za hišo imam jabolčni nasad
in v njega grem včasih gnoj metat,
tako jabolka svoja pognojim.
Jeseni bo žetev pela,
teta Francka bo vesela
in denarnica debela.

Ker jabolk nisem škropil,
bo obrok bolj hranljiv,
vsi bomo veseli
in sladkorne ne bomo imeli.

Lara Zupanc, Neža Škoda, Anamarie Vodopivc, Lea Bizjak, Nastja Sevšek, 8. a

Eneja Perc, 3. a

**JAZ SEM DREVO, KI ZRAK
VAM PRINAŠAM. ČUVAJTE GOZDOVE,
VSE NAŠE RASTLINJE, DRUGAČE BO HUDO,
O, ZELO! KISIK, KI SE V MOJIH LISTIH PRETAKA, LE
TO NEKAJ VELJA. VSE TOVARNE NE ZNAJO TEGA, KAR
ZNAM JAZ. NE ZNAJO DELATI KISIKA, ZATO PAZITE
NAME, JAZ SEM VIR VAŠEGA ŽIVLJENJA! PAZITE,
TUKAJ SEM, OB TEBI. KISIKA BOŠ IMEL, DOKLER
BOŠ VERJEL LE MENI. DREVESU PRISLU-
HNI ZDAJ, TAKOJ! MOJE GESLO**

SE GLASI:

ČUVAJTE

NARAVO,

TO BO

ZA VAS

ZDRAVO.

Lana Radej, 6. a

Jasmina Hotić, 3. a

O ne! Narava se onesnažuje,
ker promet skozi njo potuje.
Kako jo bomo rešili?
Tako! S kolesom se bomo vozili.
Joj, ne! Kar groza te je,
ko pogledaš, kako narava joče se.
Reciklirajmo smeti, ja! To drži.
V šolo bomo peš hodili,
ker se nam narava smili.
Smeti bomo metali stran
in tako poskrbeli za lepši vsak dan!

Nika Gošek 6. a

Matija Zalar, 3. a

Narava je lepa, zelena, polna dreves,
v njej človek vedno najde les.
Po zraku letijo ptički,
na travi pa pojejo črički.

Na drugi strani je promet,
ki bi lahko uničil ves ta svet.
Če človek bi naredil en več korak,
namesto da bi vozil tovornjak,
bi naredil veliko za čistejši zrak.

Jure Krajnc, 7. a

Lea Bizjak, 8. a

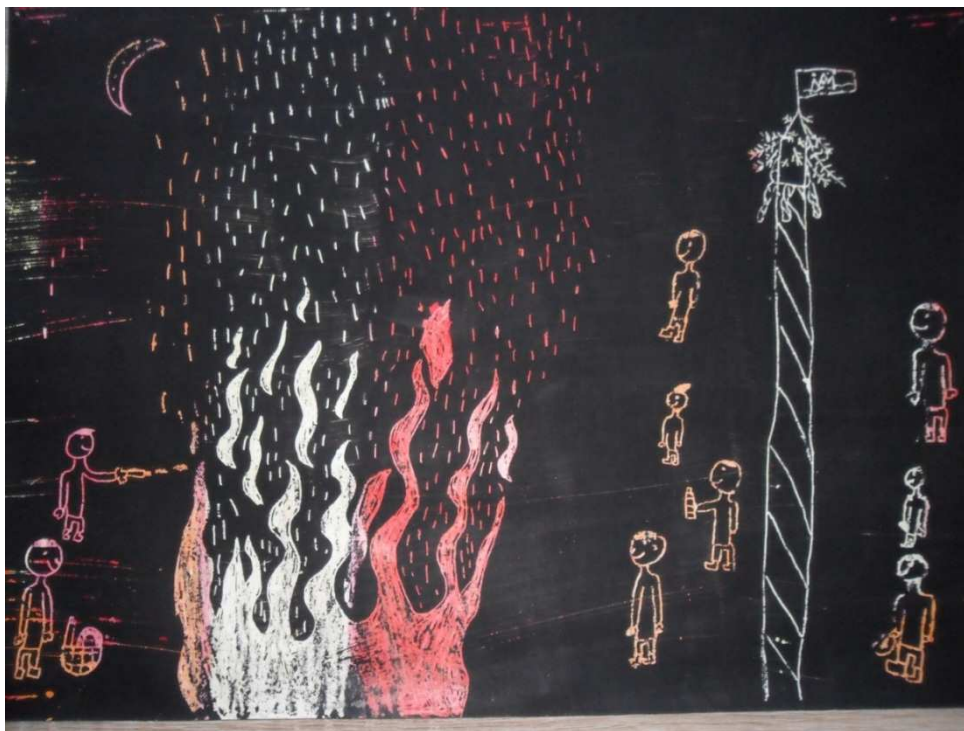
VSAK KORAK ZA ČISTEJŠI ZRAK

Vse manj je zelenja,
vse več betona,
vse več avtomobilov,
polno izpušnih plinov.
Reke so onesnažene,
v gozdu je vse manj lišajev,
zato v šolo peš hodim
ter se s kolesom vozim.

Smeti vsak teden odnesem na ekološki otok.
A kaj, če samo jaz sem ekološko osveščena?
Na žalost je zemlja vsak dan bolj onesnažena,
zato se potrudite tudi vi in ne bo vam žal.
Daljše in bolj zdravo bo vaše življenje,
ker čisto vsak vaš korak pomeni veliko!

Ne bo vam žal!

Klara Mlinarič Jazbinšek, 7. a

Alen Novak, 1. a

Maruša Bračun, 6. a

POSVETILO VODI

Pozdravljena voda!

Rešuješ nam življenje.

Izviri tvoji so bogastvo.

Jutro s tabo je v zabavo.

A večer te da v pozabo.

Tekoča si.

E, slava ti!

Lepa si kot biser.

Jasna kot kristal.

In imaš nek čuden dar. Ti si

Car!

Ampak nisi vedno dobra.

Velika je obsežnost tvoja.

O, voda!

Daljne tvoje so poti.

Ampak vedno naša si!

mladi literati

Žiga Cvar, 6. a

VAŠ KORAK ZA ČISTEJŠI ZRAK

Ker teden mobilnosti je,
bomo s kolesom vozili se le.
Da narava bo lepa in zdrava,
lahko pomagamo tudi mi
s tednom mobilnosti.

Z družino pojdi raje na sprehod
ali pa s šolo na pohod.
Z avtobusom se manj onesnažuje,
kot pa z avtom, ki narave ne spoštuje.
Saj v avtobusu več nas je,
v avto pa nas gre le pet.

Vsi bomo iz ozonske luknje v vesolje ušli,
če bomo onesnaževali in na naravo pozabili.
Saj zelena in čista se lepša nam zdi,
kot pa da se bomo v dimu kopali vsi.

Upam, da mojo pesmico slišali boste tudi vi,
in NA NARAVO BOLJ PAZILI!

Nika Zakšek, 7. a

Jure Krajnc, 7. a

VAŠ KORAK V ČISTEJŠI ZRAK

Ljubi naravo
kot čokolado,
da zrak bo čist
za vedno ostal.

Z vsakim korakom
pomagaj okolju,
za lepo naravo
in v svojo zabavo.

Sonce naj sije
in dan naj bo lep,
dim nikoli ga naj ne zakrije,
da zrak bo čist za venomer.

Robin Sotošek, Katja Resnik, 7. a

Gloria Županc, 8. a

ŽIVLJENJE

V naravi mi živimo
in se premikamo,
jemo in dihamo.

Narava naš je dom,
ne hiša, ne kočica na skalnatem hribu.

Čeprav skoraj v avtu živimo,
to ni tisto pravo.
Kdaj pa nam šine v glavo?
Ko v srcu začutimo toplino in svobodo.

Nekaterim morje, nekaterim cesta.
Nekomu pa roža na travniku.

Ja, to je to,
ja, to je življenje!

Erazem Brinovec, 7. a

Maja Vodopivec, 9. a

JAZ IN NARAVA

Ta teden do šole peš se sprehodim,
brez avta, brez kolesa - samo jaz in narava,
skupaj sva prava faloteka mala.

Poslušam in diham in nič ne razmišljam,
zdaj končno sva sama - jaz in narava.

Se skupaj smejiva kot Sonce, cvetlica
skupaj sladkava kot med in medica.

Dežek nam sladke trenutke pokvari,
a žuborenje potočka spet nove ustvari.

Zdaj spoznam, kaj jaz delati znam.
Naravi prisluhnem in se potuhnem v čarovnijo sveta,
ki skrivnosti ima.

Misli k naravi preklopim,
očistim nesnage, ki jo teži,
si popolnoma nov svet ustvarim,
ki čist bo in brez skrbi.

Eva Bahčič, 9. a

Lea Petrišič, 6. a

NAŠE SMETI

Kaj nas žene, da odlagamo smeti
kar nekam v tri dni, (kam se nam zazdi)?
Smo morda preveč leni
ali polno zaposleni?

Medtem pa smeti se širijo na vse strani neba,
kar jih svet pozna.
Morja so že polna, reke so že site
in kante res nabite.

Zrak močno smrdi,
a večina pred tem samo zatiska si oči.
Kaj storili bi zdaj mi,
okrog katerih se ves svet vrti?

Lahko bi govorili in
nikoli nič storili.
Vendar res zdaj pa je skrajni čas,
da smeti odpravimo od nas.

Maja Vodopivec, 9. a

ČUDOVITOST NARAVE

"Ljuba narava, ostani prijazna nam, ljudem! Ti si kruh, ki ga jemo. Ti si dom, kjer živimo. Ti si pljuča, s katerimi dihamo. Ti si raj, v katerem se veselimo življenja ob cvetju in pticah. Ostani prijazna nam, ljudem, ljuba narava," je zapisal Phil Bosmans.

Včasih grem v naravo samo zato, da se odmaknem od hrupa, da sem sama in lahko v miru razmislim o različnih dogodkih. Nekoč je nekdo rekel, da v naravi lahko slišiš samega sebe, v naravi lahko slišiš čudovito žvrgolenje ptičkov. Najlepše stvari so v naravi in vidiš jih lahko ogromno. Vse te stvari lahko vidiš, če pešačiš po naravi, pešačiš ure in ure. Ni lepšega občutka kot takrat, ko stopaš po gozdnih poteh, vidiš čudovita drevesa, ki jih je ustvarila mati narava in so raznih oblik, nabiraš plodove, gobe in druge stvari. V naravi je vse čudovito. Kako ne bo, saj je narava sama po sebi najlepša. V mestu ne izveš, kakšna je narava. V mestih je polno prometa, hrupa in tam je grozen zrak. Ko si enkrat navajen živeti stran od mesta, blizu narave, je selitev v mesto tragedija. Nekateri se včasih odpravijo več ur od doma, samo da lahko uživajo v naravi, v miru ter da lahko razmislijo o stvareh, o katerih doma ne morejo. Narava je čudežna!

Natalija Vodopivec, 9. a

NA OBISKU PRI JURIJU DALMATINU

Bila je ura slovenščine. Na začetku smo ponavljali o protestantizmu. Tudi Adam Bohorič, Jurij Dalmatin in Primož Trubar niso manjkali. Nato pa nam je učiteljica razdelila literaturo, saj smo si morali izpisati čim več podatkov o naših protestantih. Ko sem v roke dobila list, na katerem je bil nekakšen življenjepis Jurija Dalmatina, so moje misli ušle daleč nazaj v preteklost.

Pred sabo sem zagledala možaka v črnem plašču. Najprej sploh nisem vedela, kdo je, ker je bil s hrbtom obrnjen proti meni. Nato pa se je neverjetno hitro obrnil in spoznala sem, da je ta bradati mož sam Jurij Dalmatin. Na kratko me je ogovoril, a jaz nisem vedela, kako bi mu odgovorila. Le tiho sem ga pozdravila, nato pa svoj pogled usmerila v tla. Potrepljal me je po rami in skupaj sva odšla v prostor, podoben kakšni manjši cerkvi. Takoj sem opazila, da je bil v kotu cel kup knjig. Tudi Bohoričeve Zimske urice ter Trubarjeva Katekizem in Abecednik so bili med njimi. Na mizi, v središču prostora, pa je bila odprta knjiga, ob njej črnilo in gosje pero. V knjigi so bile zapisane nenavadne črke. Le zrla sem vanjo, ker nisem vedela, kaj naj rečem ali storim. Dalmatin je pristopil k meni in mi prebral nekaj povedi iz knjige. Njegovo govorjenje je bilo drugačno, kot je današnje, čeprav je na trenutke delovalo zelo podobno. Njegov glas pa je bil zelo močan, v njem se je začutil ponos. Seveda, saj je bral svoje delo, prevod Svetega pisma. Nato je sedel na leseno klopcu, tik ob steni. Pripovedoval mi je o Bohoriču in takratnih težkih časih. In že ko je skoraj končal pripoved o svojih doživetjih, je zazvonil šolski zvonec in takrat so se moje misli zbistrite. Še vedno pa mi ni bilo povsem jasno, kaj se je dogajalo med uro.

Vem le, da so Dalmatin, Bohorič, Trubar in Krelj ustvarjali za nas. Čeprav je bilo takrat vse to prepovedano, čeprav so katoliki knjige zažigali, so se te knjige, ki so za nas najpomembnejše, ohranile. In še sedaj, ko je od njihovega nastanka minilo že skoraj 500 let, se teh knjig in mož še vedno spominjamo. Prav pa bi tudi bilo, da si jih za vedno zapomnimo, saj brez njih ne bi bilo našega jezika in Slovenci ne bi bili to, kar smo.

Katja Koren, 9. a

NA OBISKU PRI JURIJU DALMATINU

Začelo se je mračiti. Počasi sem stopala po cesti, ki je vodila do kavarne. V denarnici sem imela še dosti denarja, da si kupim vročo čokolado in se malo pogrejem na ta hladen večer. Sedla sem na udoben naslonjač in razmišljala o vsem, kar se mi je zgodilo v knjižnici.

Zazvonil je zvonec, kar je pomenilo, da je konec pouka. Mami me je čakala pred šolo, da se za konec tedna skupaj odpeljeva v knjižnico. Peljali sva se počasi, kajti prometa ni bilo veliko pa tudi mudilo se ni nikamor. Po pločniku se je sprehajalo veliko ljudi. Kar naenkrat pa se je moj pogled usmeril v človeka, ki je hodil hitro in z odločnim korakom. Verjetno se mu je nekam mudilo. Zdel se mi je znan, ampak kmalu je izginil za ovinkom in ni ga bilo mogoče več videti. Kmalu sva prispeli. Vzela sem svojo izkaznico in odhitela v knjižnico. Odprla sem vrata in se napotila do polic s knjigami. Poiskala sem knjigo za domače branje. Zagledala sem, da nedaleč stran od mene stoji mož, ki sem ga prej videla hoditi po pločniku. Ogledoval si je debelo knjigo, ki se je meni zdela zelo znana. Natančneje sem si ogledala njegov obraz in bil je sam Jurij Dalmatin. Počasi sem stopila do njega in mu dala roko v pozdrav. Po kratkem pogovoru sva sedla k mizi. Želel mi je prebrati nekaj odstavkov iz Biblije. Njihova takratna pisava se je imenovala bohoričica, zvenela pa je tudi zelo čudno. Z zanimanjem sem ga poslušala, saj je povedal tudi meni neznane podatke. Da pa ne bi bila jaz samo tiho, sem povedala, kaj vse pa smo se mi učili pri slovenščini. Vedela sem, da se je rodil leta 1547 in prevedel celo Sveto pismo, ki je temelj slovenskega knjižnega jezika in je največji dosežek reformacije. Vprašal me je tudi, če poznam Adama Bohoriča. Pohitela sem z odgovorom, saj sem točno vedela, o katerem pomembnem človeku govori. Jasno in glasno sem rekla, da je avtor prve slovnice slovenskega jezika *Arcticae Horulae*, kar pomeni Zimske urice. Po Bohoriču pa je tudi poimenovana naša šola. Na usta se mu je prikradel nasmeh. Zahvalil se je za tako poučen in zanimiv pogovor. Jaz pa sem ga povabila, naj še kdaj obiše krško knjižnico. Počasi je odšel skozi vrata in pomahal v slovo.

V ponedeljek je bila na urniku slovenščina. Zdaj sem šla z večjim veseljem, saj bom lahko povedala kaj več o Juriju Dalmatinu. Večkrat grem v knjižnico, ampak nikoli več ga ni na spregled. Verjetno obiskuje še druge knjižnice in poučuje otroke, kako pomembno je, da imamo svoj materni jezik, na katerega smo lahko ponosni.

Nika Kodrič, 9. a

NA OBISKU PRI JURIJU DALMATINU

Bila je deževna sobota, ko sem bila na obisku pri sestrični. Nekaj časa sva se igrali s kartami. Kmalu me je vprašala, če grem lahko v klet iskat hrano za psa. Šla sem v temačno klet po brikete. Bilo je srhljivo, povrhu vsega pa je dež še vedno spuščal debele kaplje na okenske police, da me je bilo le še bolj strah.

Sprehajala sem se po kleti in se kmalu zaletela v neko čudno, veliko, kovinsko škatlo. Na njej je visel listek. Pisalo je: »NE UPORABLJAJ TEGA STROJA!« Seveda pa sem ta napis spregledala, saj sem bila zelo radovedna. Hitro sem odprla vrata škatle in odšla vanjo. Kmalu sem zaspala, saj se je predvajala zelo lepa in mirna glasba. Čez nekaj časa je škatlo močno streslo in zaslišala sem hrup okoli nje. Počasi sem odprla vrata in odšla ven. Znašla sem se v zelo čudnem kraju, kjer je bilo vse črno-belo. Nekega gospoda, ki je bil zelo čudno oblečen, sem vprašala, kje sem. »Dobrodošla v Krškem, mlada dama,« je prav tako tudi čudno odgovoril gospod.

Opazila sem, da imam oblečeno drugo obleko, takšno, kot so jo imeli v prejšnjih stoletjih. In kmalu sem ugotovila, da je bila tista škatla časovni stroj, ki me je pripeljal v 16. stoletje. To sem razložila tudi tistemu gospodu, ki sem ga ogovorila. Bil je zelo zmeden in presenečen, zato me je povabil na klepet. Klepetala sva o različnih stvareh, ko sem zagledala gospoda, ki je protestiral proti razkošju, potratnosti ter nepravilnostim v cerkvi. Kot mi je povedal neznan gospod, je bil to Nmec Martin Luther. »Zaradi njega sem začel prevajati celotno Biblijo v slovenščino, ker je zahteval, naj jo vsak narod bere v svojem jeziku. Da pa sem jo lahko prevedel, je Primož Trubar ustvaril pravopis in knjižni jezik.« Zavedala sem se, da se pogovarjam z Jurijem Dalmatinom. Kmalu je mimo prišel še en gospod in sedel zraven. Ta mi je bil nekoliko znan. Ugotovila sem, da je to Adam Bohorič. »O, vi ste napisali Zimske urice, kajne?« sem vprašala Adama. Pritrdil mi je in me vprašal, kako to vem in kdo sploh sem. Tudi njemu sem razložila, kdo sem in mu povedala, da se ravno zdaj v šoli učimo o njih. Povedala sem mu tudi, da prihajam iz Brestanice in da se naša šola imenuje po njem. Juriju pa sem rekla, da se po njem imenuje šola v Krškem in da smo v šoli brali iz njegovega Katekizma. Bilo je že pozno in morala sem se odpraviti nazaj k sestrični. Poslovala sem se od Adama in Jurija in pognala časovni stroj. Spet sem zaspala in čez nekaj časa pristala zopet v kleti.

Vzela sem hrano za psa in hitro stekla v sobo k sestrični. Očitno se je takrat, ko sem bila v 16. stoletju, ustavil čas, saj je ura kazala še vedno toliko kot prej. Hotela sem ji povedati vse o svojem doživetju, vendar sem to raje obdržala zase.

Ines Barbič, 9. a

NA OBISKU PRI JURIJU DALMATINU

Vstopila sem v svet protestantizma, kajti učna ura je v mislih tajala kar ves dan. Kmalu sem spoznala Bohoriča, Dalmatina in Trubarja. Vsak mi je povedal nekaj drugega, vendar so vsi hoteli povedati isto. Vsak je bil nekaj posebnega.

Najprej mi je Primož Trubar pokazal in prebral Abecednik ter Katekizem. Od takrat naprej sem bolj razumela bohoričico. Kmalu za tem je do mene pristopil Jurij Dalmatin. Razložil mi je, zakaj je prevedel Biblijo v slovenščino. Nekaj časa sva se pogovarjala o slovenskem jeziku, nato pa mi je dal izvod prevedene Biblije. Poslovil se je in odhitel naprej. Takoj sem poiskala prostor, da sedem, ter začela brati. Kmalu sem razumela, zakaj je to delo za nas tako pomembno. Iz prevedene Biblije si se naučil veliko pomembnega. Bližala se je noč in odšla sem proti domu. Ko sem prišla do stanovanja, sem ugotovila, da je moj sosed Adam Bohorič. Kot Primož in Jurij, se mi je tudi Adam zdel zelo pameten in predvsem odločen človek. Po kratkem pogovoru mi je izročil še četrto pomembno slovensko knjigo. Naslov je imela Zimske urice. Prebrala sem jo še tisti večer, preden sem zaspala.

Nato sem se vrnila v današnji svet. Ugotovila sem, zakaj ravno te tri protestante tako zelo slavimo ter kako je nastal moj materni jezik slovenščina! Tako sem postala še bolj navdušena, ker se naša šola imenuje po avtorju prve slovenske slovnice in sosednja šola po Juriju Dalmatinu, pomembnem protestantu.

V Brestanico je prišel Adam Bohorič. Glede na to, da smo se nedolgo nazaj učili prav o njem, gotovo ni bilo naključje, da je ogovoril ravno mene.

Stala sem sredi Brestanice, ko me je Bohorič vprašal, katerega leta smo. Bilo je prav čudno, saj vsi vemo, da je živel petsto let nazaj. Najprej mi je bilo vse tako čudno, kako je lahko Bohorič leta 2013 poleg mene in se pogovarjava. Pomislila sem, da so to sanje, vendar je vse bilo tako resnično. Kakorkoli, odgovorila sem mu, da smo leta 2013. Vprašala sem ga tudi, kdo je, saj kot sem že rekla, je čudno, da je to res on. Pa vendar, odgovoril mi je, da je Adam Bohorič in da ve, da je čudno, da danes stoji tu, v Brestanici. Prosil me je še, da mu razkažem Brestanico, saj je pozabil, kako tu izgleda. Najprej sem ga odpeljala do naše osnovne šole, ki se imenuje prav po njem. Bil je zelo navdušen, še bolj pa, ko sem mu pokazala kip pred našo šolo, ki je predstavljal njega. Zdel se mi je zelo ponosen. Nato sem mu razkazala okolico, on pa mi je vneto odgovarjal na vprašanja, ko sem ga spraševala, kako je bilo živeti v protestantizmu. Prišla sva do neke klopce, sedla in se

pogovarjala naprej. Tako sva ugotovila, kakšne razlike so med protestantizmom in danes. Zdel se mi je kar malo presenečen, ko sem mu pokazala vso elektroniko, ki jo uporabljamo. Ko sem mu rekla, da si mi mladi ne predstavljamo življenja brez telefonov in računalnikov, mi je odgovoril, da si pa on ne predstavlja življenja z vsem tem. Rekel mi je tudi, da bi mi mladi zares morali za kakšen dan poizkusiti živeti v 16. stoletju. Ura je bila že nekaj čez tri popoldne, ko se je pogovor zaključil. Rekla sem mu, da imam zanj še zadnje presenečenje. Ko sva hodila proti krški šoli, je bil zelo neučakan. Povedal mi je tudi, kako se je vse spremenilo. Pa sva prišla. Pripeljala sem ga do Osnovne šole Jurija Dalmatina Krško. Ponosno mi je povedal, da se še malo spomni te šole. In potem sem doživela šok. Adam Bohorič je rekel: »O, Jurij Dalmatin! Dragi prijatelj, kako dolgo se že nisva videla! Izgledaš odlično!« No, to pa je bil šok. Skozi vhodna vrata osnovne šole je prišel Jurij Dalmatin. Uščipnila sem se, ker se mi je zdelo, da imam privide. Ampak ne, Jurij Dalmatin in Adama Bohorič sta se veselo pogovarjala zraven mene. Seveda sta malo pozabila name, vendar se je Adam kmalu spomnil in me predstavil Juriju. Jurij me je pozdravil, nato pa mu je Adam povedal o elektroniki ter kako si mi ne predstavljamo življenja brez nje. Bližala se je noč in Adam in Jurij sta menila, da se odpravita domov. Poslovali smo se. Spet mi je bilo čudno, saj sta Adam in Jurij skupaj odšla in med sončnim zahodom izginila, tako da ni bilo ne duha in ne sluha za njima.

Kar naenkrat sem zaslišala nek čuden zvok. A kmalu sem ugotovila, da je to zvok moje budilke. No, pa so le bile vse to sanje. Ampak bile so zanimive in poučne! Sedaj si res želim, da bi se mi nekega dne to res zgodilo.

Natalija Vodopivec, 9. a

NA OBISKU PRI JURIJU DALMATINU

Začetnik protestantizma je Martin Luther bil,
ki je na vrata cerkve 95 tez nabil.

Tudi v Sloveniji protestante smo imeli,
ki so slovenski jezik za svojega vzeli.

Jurij Dalmatin Sveto pismo v prevodu je napisal,
s tem se duhovnikom v zvezde je zapisal.

Adam Bohorič se je z Jurijem spoprijateljil,
ga bohoričice naučil.

Primož v Nemčijo je bil izgnan,
zato je knjige v sodih pošiljal dam.

Jurij, Adam in Primož temelje slovenščine so zgradili,
da se njihovi zanamci bomo lahko učili.

Anže Jankovič, 9. a

MLADI SPOROČAMO ...

Razmere v državi so vse bolj kritične,
delno tudi zaradi vlade politične.
Brezdomci na levo, na desno,
vrh države pa zateguje pasove vsak dan bolj resno.
Mladim služb primanjkuje,
politika že nove načrte kuje.
Stvari v trgovinah so iz dneva v dan dražje,
življenje pa s tekom ni nič kaj lažje.
Če že govorimo o pravici,
nam politična vlada ne pove ravno vsega po resnici.
Države ne smemo prepustiti usodi,
kajti vsi se kuhamo v isti posodi.
Zavedajmo se,
da bomo le s skupnimi močmi uspeli
in ko bo vsega hudega konec,
veselo zapeli.

Zala Kranjec, 9. a

MLADI SPOROČAMO ODRASLIM

V današnjem času je vse več stvari, ki bi jih mladi radi sporočili odraslim.

Pogosto vsi mislijo, da ideje otrok niso nič kaj prida, vendar pa ne vedo, kaj vse se skriva v mislih nas, mladih. Že kot malčki smo si izbirali poklice, s katerimi bi lahko opravljali najvplivnejša dela. Takih poklicev pa si nismo želeli le kot petletniki, želimo si jih še sedaj. A v razmerah, ki sedaj vladajo v naši državi, teh ciljev verjetno ne bo dosegel vsak. Vse več mladih je brezposelnih, medtem ko naša vlada želi, da delajo vse starejši ljudje. Morda se je že kdo vprašal, zakaj bi se boril za visoko izobrazbo, ko pa je malo možnosti, da dobi zaposlitev. Vsak, ki se šola zato, da bi bil uspešen, si zasluži dobiti priložnost, da se zaposli. Mnogi delodajalci pa jih zavrnejo že zato, ker nimajo delovnih izkušenj. Že res, da je mladina delovno neizkušena, to pa pomeni, da dela ne bi opravljala dobro.

Nekaj let nazaj, ko gospodarska kriza še ni prišla tako do izraza, je naša vlada uvedla mnoge ugodnosti za družine z več otroki, da bi spet prišlo do pozitivnega naravnega prirastka in da bi v naši mali Sloveniji bil kakšen prebivalec več. Dandanes, ko pa se vse vrti okoli izgube denarja in propadlih podjetij, se verjetno nihče izmed tistih, ki so te zakone sprejeli, ni vprašal, zakaj zdaj počnejo ravno obratno. Redki ljudje, ki so brez službe, si uspejo ustvariti družino, predvsem zaradi tega, ker vedo, da niso finančno podprti. Naši politiki pa vsak dan omenjajo »zategovanje pasov«. Vsak od nas pa se je na podlagi tistega, kar slišimo na televiziji, že kdaj vprašal, zakaj teh pasov ne zategujejo tam, kjer jih lahko. Vzeti nam želijo še tisto malo, kar imamo, sami pa naj bi imeli polne račune povsod po svetu.

Svet je bil v podobnem položaju že po prvi svetovni vojni. In kaj je sledilo? Nova nasprotovanja, nova vojna. Danes lahko vsi samo upamo, da se kaj takega ne bi zgodilo ponovno. Kajti z modernim orožjem se ne bi bilo treba leta boriti na bojiščih, tokrat bi bilo precej bolj enostavno. Slišali bi samo glasen pok in vseh mest, milijonov ljudi preprosto ne bi bilo več. Tistim, ki pa bi preživeli še ta, najmočnejši udarec, pa bi bilo vzeto še tisto malo, kar so imeli prej.

Čeprav živimo v zelo majhni državi, se je slovenska mladina dokazala na vseh področjih. Vsako leto nam prikažejo kakšen nov izum, slovenski športniki pa dosegajo odlične rezultate. Ne glede na to, da od države ne prejemajo ogromnih finančnih podpor, so znali uspeti. Uspeli pa so zato, ker niso obupali. Če so bili nekje zavrženi, so iskali nove priložnosti. Pogosto v kakšnem časopisu zasledimo kakšen članek o mladih študentih iz Slovenije, ki so s svojimi naprednimi idejami dosegli svoj cilj o uspehu nekje v tujini. Veliko stvari se vrti okrog denarja, vendar pa če si zadamo nek cilj in si ga neizmerno želimo doseči, nas bo to gnalo naprej.

Zato mi, mladi, želimo sporočiti odraslim, predvsem tistim tam, ki zategujejo pasove, naj nam, mladim, zagotovijo lepo prihodnost. Ni treba, da nam bo vse z rožicami postlano, kajti mi se bomo šolali, združili bomo moči, ustvarili nova podjetja in našo državo postavili na noge. Želimo si le, da nam ne bodo vzeta pravica do visoke izobrazbe, kajti brez tega bomo težko storili nekaj, po čemer si nas bodo zapomnili. Res je, da smo Slovenci bili vedno znani delaven narod in to še vedno smo, le da tega nekateri ne znajo pokazati na prav način. Kot posamezniki smo morda nemočni, če pa združimo moči, lahko ustvarimo nekaj, obnovimo to, kar je bilo v nekaj letih uničeno. Mladi smo bistri, smo marljivi in ponosni bi bili, če bi lahko naše vrline pokazali tudi drugim. Saj še vedno velja rek, da svet stoji na mladih, mar ne?

Katja Koren, 9. a

Poročevalski izzivi

SLOVESEN ZAČETEK BRANJA ZA BRALNO ZNAČKO

V četrtek, 19. 9. 2013, nas je obiskal pisatelj Primož Suhodolčan. Čeprav je slovenska košarkarska ekipa izgubila, je bil nasmejan in zgovoren. Z njim pa je prišel tudi ilustrator knjige Lipko in KošoRok, Gorazd Vahen. Risbe so nastajale ob pisateljevem pripovedovanju. Pritegnile so nas k poslušanju. Primož je začel pripovedovati o svojem otroštvu. To pa je počel zelo zanimivo in na smešen način. Nadaljeval je z opisom knjige, povedal je, kako sta nastajala junaka, prav tako pa tudi sama knjiga. Povedal je tudi, da sta Primož in ilustrator Gorazd dobila idejo za knjigo v piceriji. Ob obisku smo se nasmejali, saj sta gostobesedni Suhodolčan in spretni Vahen na odru uprizorila pravo dramo. Zanimiv nastop je mnoge navdušil za branje. Zahvaljujemo se Šolskemu skladu, ki je obisk omogočil.

Gal Zakšek in Ema Resnik

šolska novinarja

DAN ŠOLE

V četrtek, 17. 10. 2013, smo na OŠ Adama Bohoriča Brestanica imeli dan šole. Glavna tema je bilo jabolko. Vsak razred je pripravil izdelek, katerega glavna sestavina je bilo jabolko. Pred šolo so učenci na panojih razstavljali risbe, izdelke, različne vrste jabolk, recepte. Delo smo začeli v svojih razredih, nato pa smo se preselili na igrišče, kjer smo svoje poslastice predstavili staršem. Vsak razred je tudi pripravil zabavno igro, ki so jo lahko igrali učenci in starši. Največ zanimanja je bilo pri preši in mlinu, saj so osmošolci stiskali jabolka in s svežim jabolčnikom gasili žejo. Miza s sladoledom je bila vedno oblegana z otroki in odraslimi. Prisotne je pritegnil kompot in ostale dobrote. Dogajanje je začel in zaključil nepogrešljivi šolski pevski zbor in z lepo melodijo o jablani smo se veseli poslovili.

Gal Zakšek, Ema Resnik, Erazem Brinovec

šolski novinarji

LOKOSTRELSKA TEKMA

Začetek novembra smo učenci 7. a razreda preživeli čudovit naravoslovni teden v Fiesi. V spominu mi bo prav gotovo najbolj ostala lokostrelska tekma, ki smo jo imeli v sredo.

Dan se je začel kot po navadi. Anej nas je zbudil in potem smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo začeli z dopoldanskimi dejavnostmi, ki so se končale s kosilom. Nato smo si privoščili zaslužen počitek. Popoldne pa so se nam pričele popoldanske dejavnosti. Med temi tudi težko pričakovana lokostrelska tekma. Pred tekmo pa smo na obali z učiteljico nabirali alge in reševali naloge. Ves čas sem premišljeval, kako bom streljal z lokom. Bil sem kar živčen in nervozen. Nato pa je

nastopil čas za pričetek tekme. Odšli smo na strelišče in sedli na klopce. Streljali smo po skupinah. Učiteljica je poklicala prva dva in to sva bila jaz in moj najboljši prijatelj Luka. Postal sem še bolj nervozen. V roko sem dobil prvo puščico, napel sem tetivo in ustrelil. Nisem bil ravno zadovoljen s prvim strelom. Izstrelil sem še dvakrat podobno kot prvič. Dosegel sem dvajset točk, Luka pa dvaindvajset točk. Nisva vedela, kaj to pomeni, dokler niso streljali še ostali. Ko so vsi odstreljali, sem bil zadovoljen, saj sem bil pri samem vrhu. Vedel sem, da bi se lahko bolje izkazal. Nato pa me je presenetila učiteljica, ko je napovedala, da sledi še tekma posameznikov. Prepričan sem bil, da se v drugo lahko bolje izkažem. Na vrsto sem prišel četrti. Umiril sem se, zadržal dih in izstrelil prvo puščico. Bil sem presenečen, saj sem zadel rumeno obarvan krog, ki je štel največ. Izstrelil sem drugo puščico in zadel sem popolnoma enako kot prvič. Bil sem zelo presenečen in hkrati vesel. Za mano sem slišal Luko, ki je vzdihoval in se tresel od napetosti. Ostala mi je še zadnja puščica. Bil sem kar sproščen. Zadel sem moder krog. Ta je štel samo šest točk in bil sem zelo jezen. Iz našega razreda sem bil drugi, Luka pa prvi. Premagal me je samo za eno točko. Na koncu sem bil zadovoljen, saj sem zelo dobro streljal, pa tudi moja skupina je bila zmagovalna.

Ta tekma me bo spominjala na lepe dni, ki sem jih preživel s sošolci. V celotnem tednu sem se naučil veliko novega o morju in naravi. Bilo je res nepozabno.

Jure Krajnc, 7. a

POHOD STRUNJAN-PORTOROŽ

Bila je sreda in ta teden je bil drugačen od drugih. Bili smo namreč v šoli v naravi v Piranu oz. Fiesi. V ponedeljek in torek je deževalo, v sredo pa smo se končno zbudili v sončno jutro. Pri jutranji telovadbi smo s sebe spravili še zadnje zaspančke in se spomnili, da gremo ta dan na pohod. Nisem se ga preveč veselila. Po zajtrku in nekaj prostega časa smo se toplo oblekli in obuli ter pripravili nahrbtnike in se odpravili pred vhod.

Tam nam je učitelj Žiga razdelil malico in fluorescentne jopiče za varnost. Prejšnje dni sem jopič nosila jaz, tokrat pa ga je hvala bogu nosil Jure. Ko smo se odpravili, je najprej sledil kratek vzpon. Na vrhu se nam je odprl pogled na morje. Učitelj Žiga nam je povedal, da ima tam vikend sam Jonas Žnidaršič. Nato smo se spustili navzdol do ceste, s katere smo videli že prvi turistični hotel v Strunjanu. Še malo in že smo bili pri solinah. Tam smo izvedeli, da v solinah živi veliko živali, kot so na primer solinska rakovica, ribica in čebela ter veliko ptic. Kmalu za tem smo prečkali most, ki se mi ni zdel ravno stabilen. Šli smo mimo turističnih ustanov v Strunjanu in se na mojo nesrečo spet povzpeli po hribu. Ampak vsaka težava ima v rokah darilo zate in tudi zame ga je imela. Pri Belem križu se nam je namreč odprl razgled na morje, najvišji klif, ki meri kar 78m in na najlepši zaliv na Jadranski obali - Mesečev zaliv. Seveda smo pojedli tudi zasluženo malico, nato pa se po temnem tunelu Valeta, ki je dolg kar 550m in je po njem včasih vozil vlak, odpravili proti Portorožu, ki je prečudovit. Tam smo si z učenci iz osnovne šole Koprivnica izmenjali palice za nordijsko hojo in imeli malo prostega časa. S puncami smo takoj opazile trgovino z zapestnicami, ampak jih nismo kupile, so bile predrage. Seveda nam je bilo prostega časa premalo in spet smo morali hoditi. Pa še z nordijskimi palicami! Avtomobili, ki so se peljali mimo, so nam trobili, ljudje v njih pa nam mahali. Ko smo utrujeni prišli nazaj v dom, nas je tam čakalo kosilo in nekaj prostega časa.

Da moraš do kraja, ki je vreden obiska, prehoditi dolgo pot, sem ugotovila, ko so me potem bolele noge. Ampak saj sem se veliko naučila in kdor veliko ve, daleč pride.

Nika Zakšek, 7. a

PODELITEV DALMATINOVE ZNAČKE

Tudi letos so Slovensko protestantsko društvo »Primož Trubar« - podružnica Posavje, Valvasorjeva knjižnica Krško in OŠ Jurija Dalmatina Krško razpisali likovno-literarni natečaj Na obisku pri Juriju Dalmatinu. Zaključna prireditev s podelitvijo Dalmatinovih značk in priznanj je potekala v četrtek, 7. 11. 2013, v Osnovni šoli Adama Bohoriča Brestanica.

Na natečaju so sodelovali učenci iz posavskih osnovnih šol in ustvarjali literarna in likovna dela na temo protestantizma. Vsi sodelujoči so prejeli Dalmatinove značke, priznanja pa učenci z najboljšimi deli. Zbrane je slovesno nagovorila gospa Margareta Marjetič, ki je med drugim tudi povedala, kako je prišlo do poimenovanja šole v Brestanici. Program sta popestrila nenapovedana gosta Jurij Dalmatin in Adam Bohorič, ki sta razpravljala o svojih delih. S svojo prisotnostjo in nagovori sta dogodek zaznamovala gospod Viktor Žakelj, predsednik Slovenskega protestantskega društva »Primož Trubar« in gospod Andrej Sluga, vodja oddelka za družbene dejavnosti na Občini Krško. Še posebej se je potrudil šolski pevski zbor z učiteljico Stanko Macur, saj so med drugim zapeli tudi pesem Adama Bohoriča. Po prireditvi pa so si obiskovalci lahko ogledali razstavljenjena dela.

Maja Vodopivc, 9. a

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK MALO DRUGAČE

V petek, 15. novembra, smo bili učenci v znamenju narave in zdravja. V dan nas je uvedel slovenski tradicionalni zajtrk. Tokrat smo si ga pripravili po razredih. Razveselili so nas pogrinjki in domače dobrote: kruh, mleko, med, maslo in jabolko. Imeli smo čas, da smo se v miru pripravili in začeli jesti. Nič se nam ni mudilo. Ob sproščinem klepetu smo uživali in na koncu tudi pospravili za seboj.

O zajtrku so povedali:

Anja: »Dobro, malo drugače!«

Višnja: »Okusno!«

Zala: »Bilo mi je všeč, ker je bilo vse slovensko.«

Anej: »Bilo mi je zelo všeč, saj tako vzdržujemo svoje zdravje. Ni mi pa bilo všeč, da je bila za tem malica.«

Nika: »Bilo je dobro, ker smo se pred obrokom učili delati lep pogrinjek.«

Maruša: »Zajtrk je bil kot ponavadi, vendar bolj zdrav. Všeč mi je bilo, da je vse pridelano v Sloveniji.«

Ema: »Bilo mi je všeč, da šola spodbuja zdravo hrano.«

Lea: »Bilo mi je všeč, ker imam zelo rada med.«

V nadaljevanju pouka pa smo imeli učenci naravoslovni dan. Obiskali sta nas medicinski sestri iz ZD Krško, imeli smo prvo pomoč, pogovarjali smo se o razvojnih spremembah telesa in zobeh, raziskovali smo prst, govorili o kulturi prehranjevanja, spoznali prehransko piramido, na obisku imeli čebelarja ... Za vsakogar nekaj in vse zelo koristno.

Ema, Miha, Anej, Gal

TEHNIŠKI DAN V TOREK, 26. NOVEMBRA 2013

Letošnji tehniški dan, ki je sicer vsako leto posvečen krasitvi šole, je bil še bogatejši. Učenci smo ustvarjali novoletne okraske za šolo, izdelovali voščilnice in pripravljali izdelke za novoletni bazar. Vzdušje je bilo zelo delovno in raznoliko. O tem pričajo tudi mnenja nekaterih učencev. Zastavili smo jim nekaj vprašanj. Kako ti je všeč današnji dan? Kakšna bo šola po tem? Kaj delate? Kaj ti je najbolj všeč?

Alen, 1.a: *Všeč mi je, ko sem barval rokavice. Šola bo potem lepša. Ustvarjamo voščilnice, ki jih bomo prodali.*

Tinkara, 1.a: *Mi delamo voščilnice. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo delali rokavice.*

Drugošolci: *Komaj čakamo bazar.*

Tretješolci: *Ustvarjamo po skupinah: mošnjčke, voščilnice in igro mikado. Naučili smo se delati v skupini in da moramo biti natančni. Naučili smo se tudi šivati.*

Eva, 9.a: *Ta dan je vsako leto boljši. Predvsem mi je všeč, ker tudi nas, učence, vključujejo v program izdelovanja voščilnic. Tako tudi sami prispevamo nekaj k šoli. Pa tudi pouka ni in s prijatelji se družimo ob delu.*

Tina, 9.a: *Ta dan je super, ker se družim s prijatelji in tako nekaj prispevam k šoli. Je pa tudi zelo poučen, ker se učimo delati v skupini.*

Katja, 9.a: *To je eden mojih najljubših dnevov v letu, ker s sošolci sodelujemo in drug drugemu pomagamo. Tudi če ni vse natančno zrezano ali zlepljeno, vemo, da bomo s skupnimi močmi to popravili. Lepo je, ker sami s svojim delom lahko vplivamo na to, kako bo šola okrašena. Okraski pa so vsako leto dovolj izvirni in precej drugačni od lanskih.*

Zala, 9.a: *Ta dan mi je zelo poseben. Všeč mi je, ker med nami prevladuje medsebojna pomoč in timsko delo. Okraski bodo vzbudili bolj praznično vzdušje in šola bo lepša. Sama bi naredila bolj enostavne okraske, vendar so mi takšni kar všeč.*

Hana, 9.a: *Ta dan se mi zdi zelo zanimiv, ker smo vsi skupaj in se imamo zelo lepo.*

Nika, 9.a: *Ta dan, ko krasimo šolo, mi je zelo všeč, saj bo šola lepo okrašena za praznične dni.*

Miha, Zala, Ema, Erazem
šolski novinarji

NAGRADNA ESKURZIJA V LJUBLJANO

V petek, 20. 12. 2013, smo se učenci devetega razreda, nagrajeni z Dalmatinovo značko, odpravili v Ljubljano. Tam smo se lahko sprehodili po praznično okrašenih ulicah in med stojnicami, ki so nam ponujale mnogo različnih stvari. Najdlje smo se zadržali pred Mestno hišo, kjer je bila proslava ob 413. obletnici zažiga protestantskih knjig. Prijazno sta nas nagovorila predsednik Slovenskega protestantskega društva Primož Trubar, Viktor Žakelj, in župan Mestne občine Ljubljana, Zoran Jankovič. Povabila pa sta nas tudi, da si na stojnicah izberemo odpisane knjige. Proslavo pa so s svojimi nastopi popestrili člani glasbene zasedbe Capella Carniola in otroški pevski zbor Osnovne šole Nove Jarše. Nato smo v Mestni hiši prisluhnili še gospe, ki nam je predstavila Valvasorjevo Slavo vojvodine Kranjske. Prijazno osebje pa nam je ponudilo še topel čaj, ki nas je ob nizkih temperaturah zunaj vsaj malo pogrel.

Na to hladno petkovo dopoldne so nam še enkrat dokazali, kako zelo so se naši protestanti zavzemali za slovenski jezik in Slovence. Veseli smo bili, da smo za naše literarno ustvarjanje bili nagrajeni s tako ekskurzijo, ki ni bila le poučna, pač pa tudi zabavna, saj smo spoznali veliko novih prijateljev s sosednjih šol in se imeli zelo lepo.

Katja Koren, 9. a

VARNA VOŽNJA OB TEDNU MOBILNOSTI

V četrtek, 19. 9. 2013, smo se devetošolci udeležili dneva varnosti v prometu, ki je potekal v Šolskem centru Krško-Sevnica.

Najprej so nam gasilci demonstrirali, kako rešiti človeka iz avta, ki se je zaletel. Pokazali so nam, katere pripomočke pri tem uporabljajo in kako iz avta rešujejo poškodovanca.

Naslednja točka je bila vožnja motorja in kako varno in spretno voziti. Iz vsake šole je nekaj prostovoljcev pokazalo, kako vozijo med ovirami, ki so bile postavljene na cesti. Pri nas sta poskusila Natalija in Andraž, ki sta zelo dobro odpeljala. Potem nam je gospod pokazal, kako obračamo volan in upravljamo še druge stvari v avtomobilu. Videli smo tudi šolsko delavnico, v kateri smo izvedeli nekaj več o napravi GPS. Nato smo odšli še v telovadnico, kjer so nas čakale štiri točke. Poskus z jajcem in čelado, merili smo si svoj reakcijski čas, se tehtali in izvedeli, kakšna sila deluje na nas ob trku z avtomobilom. Na zadnji točki pa smo si naredili očala, ki so nam dala občutek stanja pijanosti.

Ta dan mi je bil zelo všeč, saj smo srečali svoje prijatelje, izvedeli veliko koristnih stvari, ki nam bodo lahko rešila življenje, in se zabavali na različnih poučnih delavnicah.

Nika Kodrič, 9. a

DR. JUHANT NAVDUŠIL S SVOJIM PREDAVANJEM

V torek, 28. 1. 2014, se je ob 17. uri v Osnovni šoli Adama Bohoriča pričelo predavanje. Na že drugem predavanju letos, ki ga je za starše organizirala šola, je predaval dr. Marko Juhant, strokovnjak za vzgojo in vzgojne težave.

Na predavanju, ki je imelo naslov Varuh otrokovih dolžnosti, je na zabaven način povedal kar nekaj nasvetov o uspešni vzgoji doma in v šoli. Z zanimivimi primeri je pokazal na napake, ki jih pri vzgoji svojih otrok naredijo starši. Po dobri uri in pol se je okoli 70 staršev, učiteljic in vzgojiteljic z glasnim ploskanjem poslovilo od predavatelja.

Kar precej navdušenih poslušalcev pa je tudi kupilo njegove knjige.

Lej Edvard Košir, 4. a

OBISK PRI ŽUPANU OBČINE KRŠKO

Učenci 5. razreda OŠ Adama Bohoriča Brestanica, ki sodelujemo v prometnem krožku, smo se v začetku šol. leta 2013/2014 prijavili na projekt Varnost in mobilnost za vse.

Pri delu smo se pogovarjali o nevarnostih v prometu. Pri šoli smo vsi vsak dan izpostavljeni avtomobilom, ki drviijo mimo šole. Zanimalo nas je, zakaj je promet v okolici naše šole tako nevaren. Fotografirali smo nevarne prometne situacije. Izvedeli smo, da že dolgo obstajajo načrti in prizadevanja za rešitev tega problema. Zato smo napisali pismo gospodu županu Miranu Stanku in priložili fotografije. Želeli smo ga opozoriti in prositi za posredovanje. Tako nas je gospod župan povabil na srečanje.

V petek, 31. 1. 2014, smo se učenci z mentorico gospo Mihaelo Suvajčević odpravili na Občino Krško. Gospod župan nas je prijazno sprejel. Predstavili smo mu naše delo in ugotovitve. Prisluhnil nam je, nato pa nam razložil, da za to potrebujemo veliko denarja in časa. Povedal je tudi, da je naš projekt v planu že več kot 20 let. Sedaj čakajo na posodobitve v Termoelektrarni Brestanica, ko bodo urejali tudi ostalo infrastrukturo.

Veseli smo, da si je gospod župan vzela čas za nas, nam prisluhnil in tako dal vedeti, da tudi njemu ni vseeno, kako varno živimo mladi. Želimo pa si, da bi se obljubljeni čim prej tudi zgodilo.

Maja, Anja, Miha in David, 5. a

PROSLAVA OB KULTURNEM DNEVU

V petek, 7. 2. 2014, smo imeli v OŠ Adama Bohoriča Brestanica kulturno proslavo. Sodelovali so učenci pevskega zbora, ki so zapeli priredbo pesmi Adama Bohoriča Ena ta otročja pesem. Kulturno vzdušje so zaznamovale tudi učenke dramske skupine. Pripovedovale so o naši stari šoli. Izvedeli smo, da letos praznujemo 240 let šolstva v Brestanici. Povedale so, da se je učitelju nekoč reklo šulmojster. Popeljale pa so nas tudi v svet literarnega ustvarjanja, saj so prebrale drobec naših literarnih del. Ker pa obeležujemo obletnico Prešernove smrti, so obnovile naše znanje o Prešernu. Slišali smo priredbe treh največjih Prešernovih del - Turjaška Rozamunda, Apel in čevljar in Povodni mož.

Poučna in zanimiva predstava je nastala ob ustvarjanju z učiteljicama Vero Kustec in Stanko Macur.

Eva Bahčič, Tina Piltaver, Natalija Vodopivec, 9. a

TEHNIŠKI DAN

V četrtek, 10. 4. 2014, smo osmošolci in devetošolci imeli tehniški dan. Ob 8. uri smo se odpeljali v GEN. Za začetek nam je gospod, ki nas je sprejel, povedal, kaj GEN sploh dela. Kasneje smo si s pomočjo kratkega filma ogledali, od kod pride energija in kako potuje po Zemlji. Kmalu zatem pa smo odšli v sobo, kjer smo imeli samostojno delo. Lahko smo preizkusili več različnih naprav, vendar je bila vsaka seveda povezana s potovanjem energije. Gospod nam je za konec predstavil še dve napravi. Najbolj zanimiva je bila prva, saj je prostovoljca Simona in Emo

naelektril in prenašal elektriko iz njunega telesa na naša.

Ko pa smo pojedli zaslužno malico, smo se odpravili v Mestni muzej Krško.

V muzeju smo za začetek izvedeli nekaj o Valvasorju ter o času, v katerem je živel. Videli smo tudi slovenske prevode Valvasorjeve knjige Slava vojvodine Kranjske. Videli smo tudi moška in ženska oblačila iz njegovega časa ter kakšna je bila njegova delovna soba. Čisto za konec pa smo odšli še v Mencingerjevo hišo. Tam so nam predstavili delovanje camere obscure. Pokazali so nam še, kje točno naj bi živel Janez Vajkard Valvasor ter kasneje Janez Mencinger, po katerem se imenuje hiša.

Preživeli smo zanimiv in poučen tehniški dan.

Natalija Vodopivec, 9. a

VAJE ŠOLSKEGA PEVSKEGA ZBORA

V naši šoli prepevajo učenci v dveh zborih: v otroškem in v mladinskem. Vsak njihov nastop izzove odobravanje, občudovanje in uživanje ob glasbi. Nekateri pevci so razkrili, kako pridejo do takšne uglašenosti.

Ko smo pri pevskem zboru, se zelo zabavamo. Ko pridemo na pevske vaje, se najprej malo pogovorimo in upevamo. Potem začnemo peti različne pesmi. Na primer: enoglasne, dvoglasne, troglasne, pesmi, ki jih poznamo in pesmi, ki jih ne. Pred revijo začnemo veliko vaditi. Velikokrat se zgodi, da začnemo manjkati pri pouku. Ko pa revijo odpojemo, imamo nekaj ur pevskih vaj prosto.

Maj, 5. a

Pevske vaje so dobre, saj se razumemo in velikokrat šalimo. Med nastopi smo povezani in dobro odpojemo. Najprej se na vajah upevamo, nato začnemo s petjem. Pred nastopi je vaj veliko, drugače pa so dvotedenske. Učiteljica Stanka je zelo dobra učiteljica.

Jani, 6. a

Zelo je dobro, saj se družimo in pogovarjamo. Pred nastopi smo vedno napeti, a se dobro iztečejo. Pred nastopi imamo veliko vaje, po njih pa se pri vajah zabavamo in se oddahnemo.

Maruša, 6. a

Pevske vaje so zanimive. S pevci se dobro razumemo. Pred nastopom je veliko nervoze, po njem pa zadovoljstvo. Večkrat sem se želela odjaviti, a sem vesela, da se nisem.

Nika, 6. a

Vaje potekajo tako, da se najprej opevamo in s tem opojemo svoje glasove. Nato zvadimo vsako pesem posebej, nato pa se pogovorimo o napakah. Včasih vadimo tudi s spremljavo klavirja.

Nika, 7. a

Pevski zbor obiskujem že 9. leto. In vsako leto je težje, saj je pri zboru vedno manj otrok. Zato se moramo toliko bolj potruditi in vaditi. Vendar kljub temu da nas je malo, dosegamo odlične rezultate in dobivamo veliko pohval. Vaje imamo dvakrat na teden, če je potrebno pa tudi večkrat. Naša zborovodkinja Stanka Macur vedno poskrbi za zabavo in sproščenost na vajah, a hkrati resno dela. Pred kratkim smo imeli tudi pevsko revijo, kjer smo bili deležni velikega aplavza in pozitivnih pohval. Sama in še dve moji sošolki smo prejele zlati sonček, ki je nekakšno odlikovanje za uspešno opravljenih 9 let petja pri pevskem zboru. Za vnaprej upam, da bo zbor številčnejši in da bo še naprej dosegal tako odlične rezultate kot do sedaj.

Maja, 9. a

BRAVO, ŠPORTNIKI!

Naši športniki so se letos izkazali na športnih tekmovanjih in enega za drugim osvajali najvišja mesta. Potrdili so svojo formo in napredke iz tekmovanja v tekmovanje.

Športne panoge: odbojka na mivki, kros, mali nogomet, odbojka, plavanje, atletika, akvatlon.

Učenci so se udeleževali občinskih, področnih in državnih tekmovanj. Rezultati so bili vselej odlični, saj so mladi športniki vsaj izboljšali svoje osebne rezultate, če že niso posegali višje.

Na tem mestu želimo čestitati učencem, ki so tekmovali na najvišji – državni ravni v Kopru:

Luka Požeg je osvojil 4. mesto v metu vorteksa,

Jure Krajnc je osvojil 14. mesto v skoku v daljino,

Lara Zupanc je zasedla 16. mesto v teku na 300 metrov.

Na področnem tekmovanju v Brežicah pa so se izkazali:

Jure Krajnc je dosegel zlato medaljo v skoku v daljino,

Lara Zupanc je bila srebrna v teku na 300 metrov in

Luka Požeg prav tako srebrn v metu vorteksa.

HURA, POČITNICE!

Alen Novak, 1. a